

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . 2-50 зр. (5 кор.)
на місяць . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . 8 рублів
або 16 франків
Поодинокое число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділі і руских свят о год. 6-ій пополудні.
Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника (Ліндго ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попередне застереження. — Рекламці неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звітчайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Натісламі» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

70. родижи Цісаря.

Святочний день, який завтра встане для цілої Австрії, день родин нашого Найдорозного Монарха, набирає сего року тим більшого блиску, що з ним кінчить ся семей хрестик на плечи нашого Цісаря.

А становишко начальника великої, ріжнародної держави є надто тяжке і відвічальне, щоби сі хрестики не давили суками та не кололи терням.

Тим сердечнійше, тим горячійше народи Австрії витають сей день і шлють свому улюбленому Монархови найщирші бажаня всякого блага земного і духового.

І ми, галицький руский нарід, в нашім традиційнім привизаню до любого Батька підносимо одушевлений оклик: Жий нам Батьку на многая і благія літа!

Нехай сей осьмий хрестик, у якій вступаеш, стане Тобі легким, най Твоя старість, якої Ти дждав ся, пливе Тобі спокійно та мирно, щоби Ти міг натішити ся плодами Твого довгого, трудячого та благородного життя!

Нехай свято Твоїх родин не стратить дая нас ніколи свого торжественного значіння, а наші діти і внуки нехай ще довгі-довгі літа славлять та благословлять імя нашого дорогого Монарха Франца Йосифа I.

Гр. Штірк знова нетерпеливий.

13. серпня виїхав др. Кербер до Ішлю а ся поїздка дала гр. Штіркови привід, в своїй «Montagspresse» виляти свій політичний розум в формі указки для президента кабінету. Суть статі лежить в поклику, щоби др. Кербер коньче опер ся о німецьку лівницю яко кристалізаційну точку і довола неї згромадив другі клуби розбитої правиці, бо лише сим пересуненем ваги з правої на ліву сторону можлива (!?) санация парламенту і Австрії. Іншими словами: гр. Штірк видав розказ др. Керберови, щоби він представив цісареві конечність зміни цілої системи внутрішньої управи Австрії в користь ліберально-централістичної кліки, на котрої чолі стоїть гр. Штірк. Надто мав би др. Кербер постарати ся ще о такі дрібниці, як: 1) щоби лівниця на случай потреби вільно було кожної хвилі обструкцією здержати парламентарну машину; 2) щоби Чехи не сьміли на будуче обструвати і 3) по зложеню нової парламентарної більшости ся більшість ршала, а меньність безуслівно підчинялась єї ршеням. Наколи др. Кербер не зробить сего, то повинен би уступити, а коли точно виконає розказ гр. Штірка, то буде міг уступити на основі пословиці: der Mohr hat seinen Dienst gethan, der Mohr kann gehen.

Щирість, з якою гр. Штірк виявив свої плани, достойна признаня. Дехто хоче знати, що гр. Штірк за далеко посунув ся в своїй наївности і сим зробив себе сьмішним в очех поважних політиків, що свої дійсні наміри і бажаня правильно з'одягають в поважнійшу форму. Однакож

ми хвалимо сю відкровенність гр. Штірка. Єму хоче ся на силу портфелю міністеряльного або і президентури в кабінеті лівниці, то чогож закривати таку поважну зааганку фразами? Гр. Штірк не даром чейже стояв колись на чолі німецької обструкції і валив кабінет Баденього, Гавча і Туна. Він враз з Шенерером горлав в парламенті за безуслівним знесенем язикових ческих розпоряджень і не даром наклонив Катрайна і Яворского до розбитя правиці. По тих трех побідах належить ся єму бодай портфель міністра просвіти і яко такий рад би він вже представитись парламентови в осінній сесії. Гр. Штірк мусів проте пригадати ся ршачим сферам в хвили, коли др. Кербер являсь вже вдруге перед цісарем в Ішлю, мусів дати дрови Керберови точні інструкції на дорогу і мусів загірті єго до більшої ршучости в висше згадаім дусі. Хвиля теперішня як-раз годить ся на якийсь політичний експеримент тим більше, що розбита правиця не має охсти, щоби змінити ся на ново, проекти всяких Ебенгохів і Грабмаєрів на октройоване регуляміну і нового язикового закона упали, а праса лівниці через пів року уміла вже вмовити у всіх, що регенерация парламенту можлива лише черев лівницю під верховодством таких політичних мужів, як гр. Штірк, Функе, Грос, Пергелт і Грабмайр. Чогож лявірувати довше? Час вистелити лівниці дорогу до панованя в Австрії, а ні, то — уступити, бо час дорогий...

Одно лише не подобає ся нам на гр. Штірку, іменно те, щовін за скромний або лучше сказавши — за малодушний, або за несьмілий. Гр. Штірк жадає від д-ра Кербера, щоби він єму піддержав стремя, по котрім би стирийский граф видвинув ся в сідло президента нового лівничого

10

МОРОЗЕНКО.

Панаса Мирного.

(Далі).

— Сісти лишень тут і собі та відпочити, — промовив голосно Пилипко... Здорово ухоркав ся, аж піт проймає... Сяду та перепочну.

Пилипко вибрав найзручнійший пеньок і сів на ньому.

— Ну, та й добряче сидіти, є куди простягти ноги і спиною об віщо обертись, — подумав Пилипко, простягаючи напружені ноженята і прихилившись головою до товстої деревни.

Єму було так хорошо... Холоду він не почував; руки і ноги теплі — німіли, неміч чи сон колихав єго стиха...

— Відпочну та й знову піду — хоч сьвітом добьюсь до хрещеного батька... Докажу таки матери, що Мороза її не злякавсь... Не страшний він мені... хоч спершу було наче страшно... А тепер?... ні... не боюсь... не страшний...

Пилипко затих, наче заснув... Що се таке?... Він почув: наче, що стрільнуло в єму; голова ходором заходила; посипались іскорки із очей — і разом усе перед ним освітілось...

Загоріла ся вся поляна якесь сизим сьвітлом. Серед того сизого сйва почали сьвіжинки ворухитись, почали підніматись, вставати... Та

які вони невеличкі, тендитні та білі?!... Личко — є машинне зерно, самі — з горошини, а рученята та ноженята, наче волос — тоненькі...

— Годі нам спочивать! загомоніли. Швидко сьвіт буде, дідусь наш прйде... Погуляймо та в довгій лозі пограймо! І почали ставати одна до другої спиною. — Разом!... хтось гукнув. — Руки посвітались, задні поскилялись і передніх підняли у гору: далі передні пригнулись, піднімаючи задних і — пішло, пішло... Усе кругом колесом так і заходило!... «Та й проворні які!» подумав Пилипко.

— Буде! погірлись! хтось крикнув. Давай танцювати, нашого гостя дивувати! — Якого? — Хлопця малого, що йшов до хрещеного батька посипати та просив у нас на пеньку відпочивати...

Ха-ха-ха! ха-ха-ха!

Як би то нам жениха...

Невеличкого, малого —

Хлопчаточка молодого!...

«Дивись: ще й глузують!» думав Пилипко... А вони кругом него, як той рій заходили... Крутять ся, немов заверуха зняла ся.

— Шкода, що немає музики! знову чує Пилипко. — Де в господі подів ся наш музика?

— Видно викилив чи мало, стрічаючи новий рік, й заліз у дуплі відпочивати. — Ходім, єго збудимо. Доки він, бісова паниця, буде кутити!

Декілько пар кинуло ся ген до дуплинас-

того дуба... Закрутили ся над дуплом та незабаром у ньому й зникли. А ті, що зостались біля Пилипка, засьпівали:

Вставай, вставай паниценьку!

Годі тобі спати.

Заграй ти нам на скрипонеці,

Дай потанцювати.

Незабаром з дупла показав ся чорний цьвіркун, на увесь рот позіваючи та ногою голуву почухуючи.

— Прочумай ся, панице! Ач, як розіспав ся!... кричать до него сьвіжинки.

— Панице! огризнув ся цьвіркун. Який я паниця? Ви мене наивали, чи що?

— А від чогож ти спиш?

— Від чого? Сон найшов!...

— Знаємо ми, відкіля той сон. Цілу ніч у попа гуляв, попову дочку звеселяв... Прочумай ся та грай мерці!

— У попа і без мене були свої музики. Віддає дочку після водохрестя, то там такого гостей збрало ся, що й протовпитись ніяк. Цілу ніченьку гуляли... Музика тне, а всі танцюють.

— От і ти нам заграй, щоб і ми потанцювали.

— А плата буде?

— Буде.

— Яка?

— З інію водиця цупка!

кабінету. Така склонність не до лиця гр. Штіркови. Лише дітий підсаджують в каруселях на деревляних коників. Гр. Штірк повинен сам сьміло і о своїх великанських силах вскочити в стремя президентури кабінету, а не жадати від д-ра Кербера помочи. Др. Кербер так нерішучий, що ледви рішить ся сказати цісареві, що гр. Штірк спосібний вивести Австрію і парламент з обструкційної неволі.

Заняте Пекіна.

З ріжних сторін надійшли згідні що-до часу і місця телеграми про вступлене союзних військ в мури китайської столиці. Отже здає ся, що се вже стало ся фактом. Але сей факт має лише о стілько значінє, що скінчило ся трагічне положенє тисяча Европейців, замкнених в англійськїм посольстві в Пекіні. Стратегічної ваги занятє міста не має жадної тим більше, що найправдоподібнїше, союзні війська не застали там вже цісарського двора, який подав ся в глибину краю.

Тимчасом повстане ширшає. З Кантону доносять, що дві великі, протестантські місії в Чесін і Наман, а також місію в Люкгао збурили Китайці. З сего видко, що боксерський рух розширив ся вже також на провінцію Кантон. Китайці з великою увагою слїдять роботи при розширюваню фортифікацій в Кантоні. Після вістий походячих від Китайців, форти Боюр безперечно розпочнуть канонаду, коли в пристани збере ся ще більше воєнних кораблів. Найменша причина може довести до проливу крови. Воєнні приготування в Кантоні тривають дальше. Фортифікації коло Вампса вже готові, а здовж ріки позакладано міни.

Так само і в Шангаю положенє стає критичним. Тамонні консулі, після спільної ухвали, вислали таку телеграму до своїх правительств: Коли індійські війська в Вусунг (на північ, недалеко Шангаю) відкличе ся звідтам, то стане велике небезпеченство для публичного порядку і спокою в Шангаю. Дятого було би кінечним, аби в справі висадженя на сушу заграничних військ в Шангаю наступило міжнародне порозумінє. Для охорони Шангаю треба вислати дальші відділи союзних військ.

Ся спільна нота послів в Шангаю є наслідком ріжницї, яка вийшла між англійським послом, а заступниками других держав, з причини прибутя до Шангаю англійського війська. Як вже звісно з вчерашних телеграм, віцекороль Шангаю супротивив ся висїданю англійського війська на єго території. В сїй справі до-

носить бюро Райтера з дня 16. с. м.: На вчерашнім зібраню тутешних консулів (в Шангаю) англійський консуль підїє запитанє, чи другі консулі не противлять ся сему, щоби Англія висадила тут на сушу свої війська? Консулі відповіли, що в такім разі їх правительства хотять також висадити тут в Шангаю свої війська. Англійський консуль виступив проти сему і загрозив, що англійське правительство готове цофнути ся від акції держав. З Лондону доносять, що там панує велике озлобленє з сеї причини, що заступники держав роблять трудности владованю англійського війська в Шангаю та роблять відвічальними шангайських консулів за небезпечні наслідки, які можуть стати в Шангаю, заким «спільна акція» вишле туди достаточні залоги.

Богато також дає до думаня вість, що Японці зачинають самостійну акцію в Корей, висилаючи тудя 25.000-ну армію. Вже найвисший час був би, щоби спільний генералїссімус гр Вальдерзе, коли він має бути дійсно провідником воєнної акції в Китаю, взяв поводи в свої руки. Про него доносить бюро Вольфа з Берлина, що вчєра перед полуднем згромадив коло себе офіцерський штаб та виголосив до него промову, в якій між иньшим зазначив, що дня 18. с. м. одержить формально начальний провід над союзними військами в Азії, а 20. о 1/2 8. рано виїде з Берлина. З Верони удасть ся до Риму і зложить візиту італійському королеви, а дня 22. с. м. відплине з Неаполю на парівци «Саксен».

Тимчасом союзні війська, як ми вже на початку згадали, правдоподібно заняли Пекін. Про їх похід доносить агенція Стефанїого з Таку з дня 13. с. м., що они находять ся вже близько Пекіну, побивши передтим дня 9. с. м. китайське військо під проводом генерала Тунг-фучянга. Те саме бюро доносить з Таку з дня 14. с. м., що союзні війська прибули дня 11. с. м. по тяжкїм маршу до Ма-ту (місцевість над Пейгом на полудневий схід від Пекіна). Китайське військо замкнуло дальшу дорогу. Російський командант передної сторожи, передвиджуючи напад Китайців, зажадав підмоги. Вислано один французський баталїон і дві італійські компанії з воєнного корабля «Sierra mosca». Агенція Стефанїого донесла дальше до Риму, що дня 15. серня надійшла вість до Таку, що союзні війська дня 12. с. м. обсадили Тунггаєс. Атак на Пекін має наступити дня 14. с. м. З Тіентеїну доносять, що дня 14. союзні війська заняли Чангніаван коло самого Пекіну. Китайські війська пішли в розтїч, лишаючи 500 убитих на боввищі.

Що Китайці вже навіть не думають про серйозну оборону перед побідоносним оружем со-

— Подавіть ся ви нею! — скрикнув цвїркун, сплонувши.

Ну годі, не комизь ся та мерці просни ся. Бо як повернеть ся дїдусь Морозенко, то буде тобі лихая ненька!

— Ви так і звикли про все доводити дїдові... Цокотухи! Становіть ся вже, буду грати.

І, надимаючись, він почав:

Цвїрїв! Цвїрїв!
Як би теплий черїнь
Та горяче просо,
То спав би я й доси!
А тут менї голодно,
Жити менї холодно...
Бух!

Пїду надїти кожух...

І цвїркун мерці плїгнув у дупло. Всї снїжинки зареготались.

— Дивись, які тут дива! — промовив, чи подумав Пилипко.

— Ще не такі побачиш, — хтось до єго обїзвавсь.

Се зразу — щось як загує! — тонко та голосно запищало, наче в невеличку дудочку заграє.

— Се наше Віхало їде,
Та музики за собою веде!

Скрикнули разом снїжинки і закрутили ся серед поляни. Захитались гільки на високому дереві і почали струшувати в себе іній. То не іній, де ледви примітні білі головеньки хлопята злітали з гільок і кожне, вхопивши за руку снїжинку, почало біля снїжинок крутити ся та гопака вибивати. Снїжинки собі, зіпнявшись на

пальчики, дрібно ногами вибирали; сухе листя на лїщині подимало ся, гуло, деренчало; лїщина об лїщину терлась-скрипіла, а вітер поміж гільками так завивав, що в Пилипку аж у вухах писчало... Снїжинки з інієм крутили ся, збивали ся в купу і та купа росла, більшала і, наче стовп, підїмала ся в гору.

Вїхало! вїхало!
Наше любє втїхало!
Приїди ти до нас,
Звеселити нам час!

Все кругом пищало, верещало, гуло...

Аж ось з'явило ся й Віхало... Товсте та кругле, наче здоровенна копиця, воно десь зза дерева взяло ся і, вхопившись за верхівя гільок цупкими, лапаєтими руками, почало спускати ся серед поляни... Товстї, як лантухи, єго ноги у повітрі гойдали ся; снїгова одежа на єму крутила ся — лопотїла, а кустрата голова на всї боки майтолала ся...

— Помочи дайте! помочи дайте!... Піддержуйте, щоб не впав, бува, я, та не забив ся, — товстим, охриплим голосом загуло Віхало...

Снїжинки з інієм ще більше закрутили ся, стовпом здіймаючись в гору і той стовп підвели під Віхало...

— Ху-у! заморив ся! сказало Віхало і по стовпу почало спускати ся на поляну.

Гу-гу-у-у! загуло... Віхало і все кругом єго закрутило ся...

(Далі буде.)

юзних військ, доказує телеграма з Вешингтону, після якої Лігунчанг відступив вже від врозьб, якими страшив в разі походу на Пекін, але просить поновно о посередництво мира. Кабінетова рада ухвалила відповісти, що правительство Союзних Держав готове згодити ся на завіненє оружя, коли послы в Пекіні стануть вислободженними. Тоді буде відповідний час для веденя мирових переговорів.

З політичного поля.

Про пляни д-ра Кербера доносять до N. W. Tghlt. після інформацій одного визначного, консервативного політика, що має стати покликаним до кабінету міністер-земляк Німець, якого обсяг діланя був би аналогічним з становиском чєского міністра Резєка. Правительство хотїло би утворити більшість для поладжуваня суспільно-економічних справ, а до неї належали би члєни всіх поважнїйших сторонництв. Вже і найшла ся назва для сеї більшости: Geschäftsmajorität она мали би стояти у тіснїм порозумїю з правительством, яке занехало гадку відтвореня автономічної більшости з виконучим комітетом.

До сєго донесеня жидівско-ліберального органу не можна прикладати великої ваги, так само, як неімовірною є звістка Pilzo. Obzog-a, яку мав засягнути з достовірних, правительствених кругів, що правительство жартувало 20 мільонів корон на інвестиційні цілі міста Праги та що ся сума вже влучена до прелїмінаря бюджету на рік 1901. «Коли правительство п. Кербера думає — пише Abzog — що датком кільканацяти мільонів потрафить з'єднати собі Чєхів і ослабити їх стремленє до вибореня собі державного права корони св. Вячеслава, то оно помиляє ся грубо».

Велику вагу приписують послїдній гостинї президента міністрів д-ра Кербера в Ішли. Як кажуть, мало там прийти до важних рішенє в справі скликаня парламенту і дальшого становища правительства. Іменно кажуть, що рада державна буде скликана при кінци вересня або з початком жовтня, але лиш під тим умовом, коли правительство буде пересьвідченє, що палата покаже ся спосібною до нарад. В тїй цілі розпочнуть ся ще в серпни переговори з провідниками парламентарних сторонництв. Правительство рішучо відступило від наміру накинути парламентови і язикові закони і регулямін палати; не хоче уживати ніяких средств против-конституційних. Розв'язанє палати уважає правительство неплітичним средством, бо оно принесло би лиш ще більше роз'ярєнє. Розходить ся поки-що о перенесєнє точки тяжкості з поля політичного на суспільно-економічне. Отже предкладають, щоби не творити постійної більшости, лишє дбати о тимчасове порозумінє всїх великих сторонництв, аби привести палату до успішної праці. Національні справи мають бути відложені на другє місце. Др. Кербер нараджує ся вже в Ішли з бар. Хлюмецьким і директором цісарської канцелярії Шіслем. Цісар приймив д-ра Кербера дуже ласкаво і впевнив єго о своїм довірїю.

Коли скликанє державної ради стало вже певною річю, виступили «Narodni Listy» з наврад противним жаданєм та годять ся тепер на проєкт «N. fr. Press-n», аби ситуацію розпутати розв'язанєм ради державної. «Крайности сходять ся — пише молодчєский орган. По довшїм часї можемо знов винї погодити ся з бажанєм наших німецьких противників. Добре, нехай палата буде розв'язана! Коли кабінет Кербера не хоче скликати чєского соїму і заїніціювати в нїм чєсної угоди з Чєхами, то нехай посплає до всїх чортів теперїшню палату і дасть народам Австрії нагоду промовити дорогою нових виборів і запротестувати против головної причини лиха: убійчої централїстичної і германїзаційної системи. Нехай позволить народам зажадати скликаня конституанти в федералїстичнім дусї. Се одинокий вихід з нинїшньої ситуації».

Сербський король Александр, перед своїм відїздом до Смередова, привняв на довшїй аудїєнції уласкавлених з нагоди свого весїля провідників радикального сторонництва, яких безприволочний суд засудив був свого часу за участь в злочинї стану на довгу тюрму. На аудїєнції були між иньшими: б. шеф секції Сто-

ян Протич, професор Ружич і б. презес радикального кабінету Микола Пасич. Як з одної сторони ласка молодого короля одних підносити, так з другої его гнів нищить своїх ворогів. Генерал Стефан Пантемон утратив свою рангу і право ношення генеральського мундуру за те, як кажуть, що підчас двірського обіду, даного на честь офіцерського корпусу, держав бесіду, в якій вихваляв Міляна, як реорганізатора сербської армії, а про короля згадав ледви кількома словами. Тож можні і амбітні вороги короля замовкли і поховали ся, а его популярність між народом росте з кождою хвилиною, від коли наряд переконав ся, що між ним а короною нема жадних забор, та що Александер думає щиро додержати світлі обіти, які на олтари вітчизни зложив при нагоді свого вінчання. Послюбна подорож королівської пари до Смередова став рядом як найсердечвіших овацій сербського народа. Королеву Драгу іменував Александер шефом полка та її іменем назвав середню школу в Білгороді.

В задири, яка вийшла межі Болгарією а Румунією з причини іредентистичної діяльності болгарско-македонського революційного комітету, не наступило жадне злагодження. Після пайновійшої депеші з Букарешту, перебіг дотеперішнього слідства в справі убиства професора Михайлвана болгарским Македонцем Димитровом, виказує чим-раз певніше співвину македонського комітету, який має свій осідок в Софії. Румунське правительство, наслідком напливу до Румунії підозрілих і дуже небезпечних осіб, видало припис, який жадає від чужосторонців не лише паспортів, але також легітимаций, виставлених дотичними консулями. Лише під сим услівем префектури виставляти муть карти з дозволом на перебуванє в краю.

НОВИНКИ.

— **Календар.** В суботу: гр.-кат. Евсигнія; рим. кат. Олени. — В неділю: гр.-кат. *Преображеніє Господне*; рим.-кат. Руфіна.

— **Святкованє 70-літних родин** нашого монарха заповідає ся в цілій Австро-Угорщині дуже величаво. Найбільш приготованя до ілюмінації міста поробрено у Відні, де завтрішньої ночи засіяють тисячі світла у вікнах приокрашених домів.

— **Імянини Св. Отця.** В неділю дня 19. с. м. буде Св. Отець Лев XIII. обходити свої 90. імянини. Цілий католицкий світ в радостию повітає сей памятний день та з найдальших закутків світа политуть горячі желаня до вічного міста.

— **До відомости ц. к. Дирекції залізниць** державних та на втіху «Галічаніна» пишуть нам з Буковини: Ось вам пробки ортографії і стилю, парадуючих по двірцях залізничних Гадікфальва-Гатна-Качика: Задьфальва, почекальний заль І. і П. кл., почекальний заль и реставрація III. (Гадікфальва); «стаціонный заль І. і П. кл., стаціонный заль и реставрація III., почекальний заль и реставрація І. и П. кл., для мужичинь для женичинь, для мужичизнь (!) для женичизнь (!), ц. к. урядь стацій залізниць (Гатна); Класа, стаціонный заль, ц. к. урядь колейний, курить табакь туть запершено (Качика). Істеншегіц не має на виході руского напису, лиш нїм і вол. (село чисто мадарске), а в Качиці та в загалі на лінії Гатна-Кімполонг не видати нігде руских назв стацій. — Гей, гей, які то крики піднесли-б Німці, Поляки та Волохи; якби побачили де обезображену свою мову на публичних місцях, а ти Русначе веселись, коли тобі метуть флячє!

(*Pionierz wojskowy*).

— **3 українських театрів.** Як нам доносять, з'єднена трупа Кропивницького, Садовського, Саксаганського, Карпенка Карого і Заньковецької почала сезон в Полтаві. Трупа Суходольського дає вистави в Ростові над Доном; відтак переїде до Харкова, а звідтам до Одеси. Днями у Харкові починають конкуренцію дві українські трупи, одна Мови, друга Глазуненка. Трупа Мови що-до складу краша, Глазуненка гірша.

— **Поправчі іспити зрілості** відбудуть ся: В мужеских семінаріях учительських: у Львові, Кракові, Сокалі, Станіславові, Тернополі і в Гарнові дня 17. вересня; в Коросні 19. вересня, в Самборі 24. вересня, а в Ряшіві дня 26. вересня. В жіночих семінаріях учительських: у Львові і в Перемишлі 24. вересня, в Кракові 28. вересня. — У Львові і Кракові пічнуть ся в тих самих днях також цілковиті іспити зрілості тих кандидатів і кандидаток, що одержали позволенє приступити до іспиту зрілості в осіннім речинці.

— **В новім польскім театрі у Львові** задляла вода пивниці на один метер високо. Така пого-

лоска кружила вчєра по місті. Наколи она правдива, го прибула ще одна окраса для театру: підземний ставок. Таким чином не потреба би закладати водопроводів, бо в кождій хвили можна зачерпнути води з пивниці. — І се всьо за півтора міліона — замічає одна з польских часописів.

— **3 нагоди 70-літнього ювілею** своїх родин подарував монарх решту кари 56 в'язням. З сего припадає на карні заведеня для мужин в Штайн 6, в Станіславові, Капо д'Істрія і Мірав по 4, в Пільзні 3, в Гарштайн, Гадци, Картузах, Марбургі і Висничу по 2, а в Празі і Рубен по 1. В карних заведенях для женцин: у Львові і Вігаві по 5, в Мезерічу 4, в Вінер-Найдорфі 3, в Репі і Швац по 1.

— **В селі Горохолина**, богородчанського повіта, замешкали там Німці наміряють попродали свої ґрунти і шу кають купців. Горохолина має належати до заможайших сел повіта, може отже або там або в доокрестних селах, як Похівка, Іванківка або Грабовець, знайшли би ся люди, що закупили би ті ґрунти.

— **Цукроварня на Буковині.** Аби скорше зголошувано ся з відповідними предложєнями зі сторони продуцентів бураків до цукроварні, що має збудувати ся в Жучці, президент Буковини казав в дорозі політичних урядів доручити всім громадам, двірским обшарам, парохіальним урядам, шкільним управителям і знатнішим рільникам письма, де запрошує ся до участі в підприємстві.

— **Адреса кс. Стояловского до Риму.** В остатнім числі *Wiebis* а *Pszczółki* кс. Стояловский звиває всіх своїх приятелів (т. є. весь польскій люд), щоби доносили ему і докладно описували, як котрий ксьондз голосить «*ordynarne kazanie*» або не розривить кого, або відгонить від кумоства, або в инший спосіб в костелі або при священничих дійствах зневажить за те, що тримає в Стояловским. Він вже дістав сотки листів о таких надужитях та й зачав перекладати всі на латинську мову і пішле їх до Риму, щоби там налекнали ся, як у нас голосить ся слово Боже. Вн уложить «адресу до св. Отця» на те, що у нас діє ся; на ту адресу нехай люде збирають тисячі і тисячі підписів, а відтак завеве єї до Риму християнсько-людова депутация, котра повинна бути як найчисленніша. «Возьмім ся, каже, енергічно до діла, а в ХХ-ім столітєм будемо мати спокій, та хочби станьчики з під землі дібрали собі єпископів, не цосьміють нас виклинати, а з ксьондзами — майже можна-б сказати — розшалілими мусять лад зробити». Тимчасом кс. Стояловский там, де є який лихий ксьондз, буде устроювати збори та поучувати людий; особливо нехай люде запрошують его з okazji и. пр. весіля або похорону. А якби котрий ксьондз не хотів охрестити, або здиврав за похорон, то нехай до него напишуть, а він охрестить і похоронить без грошей.

Адресу кс. Стояловского стріне мабуть така сама доля, як его єрусалимску лямпадку.

— **Земскі начальники на правобережній Україні.** Чутка про заведенє земства в Київщині, на Поділю та Волині не справдилась; замість земства правобережна Україна діждалась... земских начальників. З 1901. року ся не вельми популярна інституція буде заведена скрізь по правобережній Україні, а разом з тим знесє ся посади мирових судій та посередників. Варто завважити, що удержанє земских начальників на правобережній Україні значно побільшено в порівнаню з тим, як ся справа стоїть у центральних губерніях Росії.

— **Перли цїсареві.** На острові Корфу кружить між тамошними рибакими романтичне поданє про перли австрійської цїсареві Єлисавети. Межи дорожчїностями помершої цїсареві, — як каже поданє — не став цїнного нашійника з перлів, який лежить на дні моря. По трагічній смерті свого одинокого сина, цїсарєва оставила свою вітчизну і поїхала на остров Корфу, де з журби попала в довічу недугу. Коли подужала, замітила, що перли в нашійнику, який носила від початку свого подружя, стратили свій первісний блєск. На приказ цїсареві зроблено тоді срібну скринку, в яку она вложила згаданий нашійник і власноручно вкинула его з високого замку до моря в тій цілі, щоби морска вода привернула перлам давню їх красу. Нашійника сего пізнїйше цїсарєва ніколи не носила, а з того пішла між місцевими рибакими поговірка, що він лежить ще доси в морі.

— **Пожежа в Ченстохові** Позавчєра вибухнув великий огонь в монастири в Ченстохові та знищив до тла всі будинки крім костела і каплиці, де висить чудотворний образ Прєсв. Богородиці. Властиву причину пожежи доси не висліджено; одні говорять, що не погашено всього світла, инші знова, що на монастир упала ракета, випущєна підчас війскових вправ в околиці.

— **Ватикан, а похорони короля Гумберта.** В сій справі одержав «*Vaterland*» такі вісти з Риму: 1) Св. Отець не відправляв за душу короля Гумберта жалобного богослужєня; 2) Св. Отець не дав свого уповажненя кардиналови Феррарієви вислати кондолєнцію в его імени, ані сам єї не вислав; 3) Коли говорено, що король Гумберт не

був виклятий церквою, Св. Отець обурился і звернув увагу на конституції «*apost.*» і «*sedis*»; 4) В виду того, що король Гумберт не був поіменован виклятий, можна було з конечности призвєлити на церковний похорон, на що італійске правительство головно натискало; 5) Генуєнський архієпископ, що відправляв богослужєнє за душу короля, не одержав на своє питанє в сій справі від кардинала ані відмови ані призвєлу. 6) Молитва королеви Маргарети не одержала потвердження від Папи, але лише від єпископа з Кремови, котрий є приятелем королівської родини.

— **Тяжка відповідь.** Один з читателів льондонської «*Westminster Gazette*», котрий точно перечитував всі справозданя з трансвальської війни, жалував ся опісля в статі надісланій сій редакції, що упав жертвою гіркої містифікації. Згаданий читатель записував собі всі донесєня часописи про страти Боєрів і вкінці обчислив, що Боєрів погубло 250 тисяч. В виду того, що воєнні сили Боєрів виносили всього 50.000, радби він знати, звідки взяло ся прочих 200.000. Для редакції було се питанє немалим клином, якого ніяк не могла вибити.

— **Катастрофа на морі.** Перед кількома днями приключила ся сумна подія на Атлантичкєм океані недалеко Гібральтару. Торпедовець французької ескадри Китаю «*La Framée*» наїхав на панцирник «*Vrennus*» і розторочив ся на дві половини. Про подробиці сеї катастрофи оповідає якийсь офіцер сими словами: «Кілька кораблів ескадри плїло в одній лінії один за другим в напрямі Гібральтару зі скорєстю 10 узлів на годину. Ніч була гарна, на небі ні одної хмаринки. Коло півночи хотів адмірал Фурніє перєслати панцирникови «*Foudre*» якийсь приказ за посередництвом «*La Framée*». Тоді «*La Framée*» прискорєла бігу і посувала ся зі скорєстю 16 узлів. Втім капітан замітив, що торпедовець занадто наблизив ся до «*Vrennus-a*» і крикнув до керманича: «20 степенів на лїво». Однак керманич не дочув приказу і звернув на право. В тій хвили торпедовець вдарив з цілою силою на «*Vrennus-a*». Наслідки удару були страшні. Корабель розторочив ся на двє, якби его пілою перерізав і по трєх мінутах пірнув у море. Вєї, що спали в каютах, найшли смерть на дні моря. Інших уратовано крім капітана, що до остатньої хвилі стояв на судні та з холодною резигнацією видавав прикази».

Деякі французькі газети розповідають, що адмірал Фурніє і Боман а також більша часть офіцирів є того переконаня, що причиною катастрофи була хибна конструкторія корабля, а іменно то, що керма була попована. Другі знов є того погляду, що причиною корабельної катастрофи мусіло бути щось иньшого, бо торпедовець був зовсім новий і лише що перед чотирма місяцями відданий до служби. На вість про єю катастрофу вислав німецький цїсар кондолєнційну телеґраму до Парижа.

— **Електричне весілє.** Не в Америці, але в гарній Марсильї відбуло ся недавно весілє, при яким уживано, о скілько лише було можна, електричної сили. Весільні гості з молододу парою поїхали до слобу новеньким електричним вагоном, приокрашеним в морє цвітїв і зелєни. При акті вінчання горіло лише електричне світло, а підчас бенкету і забави грала електрична музика.

— **Родимці! Приїжайте фанти для дяківської лотерії! Купуйте льоси!** Фанти належить посилати до канцелярії дяківської лотерії, Львів, Копєрника ч. 36 на руки Впр. о В. Яцковського, гроші до Дирекції «*Народної Торговлі*», Львів, Ринок. *Комітет.*

— **Дрібні вісти.** В Лінцу помер Іван Вінгельцель, посол до ради державної. — В Царгороді помер великий вєзир Джевал-паша.

Телеґрами.

Відень, 17. серпня. Президент міністрів др. Кербер був вчєра в Ішлю на авдієнції у цїсаря. Нарада трєвала 5 чвертїй години. Опісля др. Кербер вернув до Відня. В правительствєнних кругах говорять, що на авдієнції запали рішачючі ухвали що-до ситуації.

Відень, 17. серпня. «*Wiener Ztg.*» оголошує, що цїсар дарував кару 56 в'язням.

Льондон, 17. серпня. «*Daily Mail*» доносить з Шангаю, що англійскі війска, в наслідок опору віцєкороля, не висіли тут, але відплили до Вай-гай-вай.

Льондон, 17. серпня. Урядово доносять, що япанський корпус в силі 25.000 людий поспішає до Кореї.

Новий Йорк, 17. серпня. «*Journal*» оголошує депешу свого корєспондєнта з Чіфу з 14. серпня: Я довідав ся з доброго китайского жєрєла, що союзні війска станули в понєдїлок в Пекінї. Вступ до міста здобули, здаєсь, оружєм. Посли мусять бути вже вратовані і правдоподібно прилучили ся до союзних війск.

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1900.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп. особ.	приходить о годині			посп. особ.	відходить о годині		
	6:10	з	Кракова, Берліна, Варшави, Відня	6:25	до	Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава	
	6:20	з	Чернівців (Цікан, Галацу), Станиславова	6:30	до	Підволочиск (Київ) Бродів дв. головний	
	6:46	з	Брухович, щод. від 13. мая до 16. вер. вк	6:43		дв. Підзамче	
	7:45	з	Янова	6:35	до	Станиславова, Підвисокого, Потутор	
	7:40	з	Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	8:30	8:40	до	Кракова (Відня, Варшави), Стружа
	8:00		на дв. головний	2:55	9:00	до	Скольного, до Лавочного (1. лип. до 15. вер.)
	8:05	з	Лавочного (Пешту) Калуща, Стрия		9:15	до	Янова
	8:15	з	Сокаля, Рави рускої		9:25	до	Підволочиск, Бродів, Гусятинна дв. Підз.
1:35	8:50	з	Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.		9:42		дв. гол.
	11:45	з	Ядослава і Любачова	2:55	9:55	до	Чернівців, Станиславова
	11:55	зі	Станиславова (Кересмезе, Потутор)	10:20	до	Сокаля, Белзця, Рави рускої і Любачова	
	12:55	з	Янова	1:25	до	Янова від 1. мая до 15. вересня в не- дїлі і свята	
	1:15	зі	Скольного, Стрия, а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.	2:15	до	Брухович від 13. мая до 15. вересня в недїлі і свята	
	3:14	а	Бругович (13. мая до 16. вер. в нед. і сьв.)	3:05	до	Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер."	
2:20	5:17	з	Підволочиск (Київ) Бродів на дв. Підз.	3:15	до	Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.	
2:35	5:40		на дв. голов.	3:26	до	Брухович щод. від 1. мая до 16. вер.	
	5:45	з	Кракова	3:30	до	Яшева, Хирова, Любачова	
1:45	5:55	з	Чернівців, Цікан				
	6:00	з	Сокаля, Белзця і Любачова				
Ніч				Ніч			
	7:24	з	Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і сьв.)	6:10	до	Станиславова	
	8:28	з	Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	6:13	до	Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б. а від 16. вер. до 30. марта 1901 щоденно	
	8:50	з	Брухович від 13. мая до 16. вересня щод.	12:40	6:30	до	Кракова (Відня, Берліна, Варшави)
	9:23	з	Янова щоденно від 1. мая до 15. вер.		6:50	до	Лавочного (Мункача, Пешту) Калуща
8:40	9:45	з	Кракова (Відня, Берліна), Ясла, Розвадова		7:10	до	Тернополя дворець головний
2:31	10:00	з	Чернівців, Бухарешту, Гусятинна, Потутор		7:25		дворець Підзамче
12:20	10:15	з	Лавочного (Пешту) Хирова		7:25	до	Сокаля і Рави рускої
	10:15	з	Підволочиск (Київ), Бродів на дв. Підз.		7:48	до	Брухович (13. мая до 16. в. в нед. і сьв.)
	10:30		на дв. голов.		9:12	до	Янова від 1. мая до 15. вересня
	12:05	зі	Стрия, зі Скольного від 1. мая до 30. вер.	2:51	10:40	до	Чернівців і Цікан
	3:12	з	Підволочиск на дворець Підзамче		10:50	до	Кракова, Відня, Варшави
	3:35		на дворець головний		11:00	до	Підволочиск, Бродів дв. голов. і дв. Підз.
					11:25		
					4:15	до	Кракова, Відня, Берліна, Самбора
					4:45	до	Брухович від 13. мая до 17. вер. щод.

ЗАМІТКА: Пога нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейський рівнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне п. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красіських ч. 5) удїляє пояснень в справахже лїжничих, продає білети всякого рода і розклади їзди.

За певну і добру льокацію
поруцаємо

- 4 1/2% листи гіпотечні
 - 4% листи гіпотечні коронови
 - 5% листи гіпотечні преміовані
 - 4% листи тозариства кредито-
вого земского
 - 4 1/2% листи Банку краєвого
 - 5% облігації Банку краєвого
 - 4% позичку краєву
 - 4% облігації пролінаційні
- і всілякі ренти державні
- Ті папери продаємо і купуємо
по найточнішим курсї деннім.

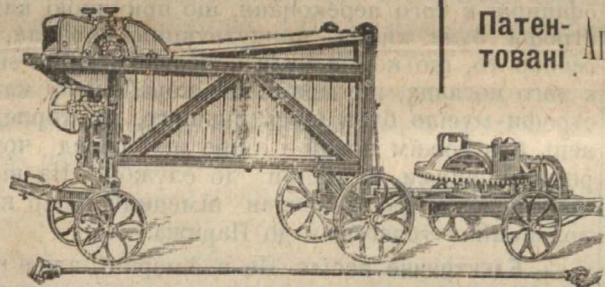
КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ
Гіпотечного

Признані за найлучші
Сталеві плуги 1-, 2-, 3-
4скибові

Борони до лук та моху складо-
ві і дїягональні.
Валки
Обручкові, гладкі і сталеві

СІВАРКИ „AGRICOLA“
Косярки до трав, конюши-
ни і збіжа, **граблі**
до громадженя сіна і збіжа і
перевертачі до сіна.

Патен- Апарати Діппа до овочів,
товані ярин і т. п.

Праси до вин і ово-
чів, ярин і т. д.
Млинки на овочі
і ягоди.
Машини до толочення
винограду.

Патен- „Молотїльні“ оборотні і обручкові, ручні, кератові
товані і парові; на керати від 1—6 коний

Самодїльні патентовані „Сифонїя“
СИКАВКИ до нищення мшциць на вино-
градї, ріпаку та земної блошки.

Кїтлові печи до переносеня.
Парові машинки до паші.
Наїно- вїйші млинки до чищення
збіжа.

Сїчкарні системи Млинки до шротованя, та до кра-
Гексела. яння бураків.

Ручн праси до сіна та соломи
постїйні і до переносеня

як також всякі иньші господарскї машини.

виконують і доставляють після найновїйшої системи

RH. MAUFARTH & Co.

ц. к. уприв. фабрика машин рілнь., відливарня залїза і парова кузня.
у Відни, ПІ. Taborstrasse Nr. 71.

Заснована в 1872 р.

750 робїтників.

Вїдзначена 400 золотими, сїрїбними і бронзовими медалями на всїх бїльших виставах.

Вичерпуючі каталогї і численні письма з признанєм — даром.

4—8

Заступці і відпродавці пожадані.

КОНЦЕСІОНОВАНА ЧЕРЕЗ Ц. К. НАМІСНИЦТВО

Агенция газет і оголошень

Антонїя І. Голендера

у ЛЬВОВІ, при улиці СІКСТУСКІЙ ч. 2.

приймає пренумерату місячну і кварталну на всї часописи, які виходять
в краю і за границею в язиці рускїм, польскїм, нїмецкїм, францускїм і т. д.
по ориґінальних цїнах.

ПРОДАЖ ПООДИНОКИХ ЧИСЕЛ.

Приймає оголошеня (інсерати) до всїх часописей обчислюючи їх
як найдешевше.

Бюро отворене від 7. години рано до 9. вечером.

Видає і відповїдає за редакцію Стефан Кульчицкий.

Товариство взаїмного кредиту
„ДНІВСТЕРЬ“

стоваришене з обмеженою порукою, Львів, ринок ч. 10
(дім „Просвїти“).

удїляє позички за оплатою 5 1/2% і 1% додатку на кошта
адміністративні, властителям ґрунтів і господарств до 500
корон за порукою двох відновїдних ручителїв або за інтабу-
ляцією, над 500 корон тільки за інтабуляцією на першїм
місци, до сплати в ратах на 3 до 10 лїт. Свїященник, не
посїдаючі реальностей, мусять крім поруки двох ручи-
телїв предложити еще полїсу житєву; обезпечитись можна
через «Днівстерь» в Товариствї взаїмних обезпечень в Кра-
ковї після всяких можливих комбінацій.

Згадане Товариство приймає вкладки до oproцентования від
членів і третих осіб по 4%.

Удїл членський вимосить 50 кор., вписове 2 кор.

Членом бути і позичку дістати може тільки член
обезпечений в «Днівстерь».

Інформації удїляє Дирекция листовно або агенти Товариства
взаїмних обезпечень «Днівстерь».

Артистичне заведење ритовниче малярства шильдів.
відливаня, таблиць, вирїб печаток кавчукових і великий вибір
кавчукових друкарень

Генрик Шапіра

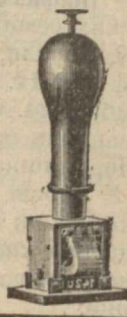
Львів, ул. Коперника ч. 3 (побіч антики Вл. Миколяша).

Виконує дуже красно всілякі роботи, а іменно: печатки кав-
чукові і металеві для громад і урядів парохїяльних. Шильди
мальовані на шклї, деревї, блясї та полотї, всілякі ляке-
рована, позолочуваня хрестів. Таблицї і шильди лянї з ріж-
них металїв, таблицї наґробні і назви улиць, числа на домп.

Гравури на металю та дорогих камїнях, пе-
чатки, штанди, відзнаки, букви, монограми,
герби і ґузики до упряжи та лїберї. Марки
печатковї, бляшки шпунт. для броварїв. Ну-
моратори і стемплї на датум. Обцяги до
пльомб, шабльони. Краска до печаток та
хемїчна краска до бїлизни.

Цїнники даром і франко.

З друкарні В. А. Шийковського.